

[Hanne Severinsen]

rere, vil selvfølgelig komme til at uddanne nogle andre; vi har bare ikke på nuværende tidspunkt lagt os fast på, hvem det skal være.

Til allersidst vil jeg sige lidt om debatten om ekspropriation. Jeg skal overhovedet ikke gå ind i den juridiske debat, men jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, om det virkelig er Socialdemokratiets og SF's mening, at bare fordi en privat institution på et tidspunkt har fået offentligt tilskud til en eller anden uddannelse, skal den uddannelse køre i institutionen til evig tid, ellers forfalder der en regning. Er det virkelig Socialdemokratiets mening, at hvis en privat institution på et tidspunkt får tilskud til at uddanne f.eks. karetmagere, skal vi i al evighed uddanne dem eller også udbetale en erstatning? Det kan jeg ikke forestille mig at Socialdemokratiet, hvis det selv ønsker at danne regering engang, kan have som synspunkt.

Det bliver rart, når vi får afsluttet denne debat. Det har ikke været særlig rart for de berørte seminarier, men når dette er overstået, står vi tilbage med 18 funktionsdygtige seminarier, og det er det vigtigste for os.

(Kort bemærkning).

Anna-Marie Hansen (S):

Til fru Hanne Severinsens bemærkninger vedrørende spørgsmålet, om ekspropriationsbestemmelserne er overskredet, og om Socialdemokratiet vil gå ind i det, kan jeg sige kort og godt: Lov skal være ret.

Vedrørende fru Hanne Severinsens bemærkninger om floskler om nytænkning osv. kan jeg sige, at vi jo læser undervisningsministerens perestrojka-tanker, og så forbløffes man. Der står bl.a., at brugerne ved bedst. Jamen hvorfor skal man så lukke institutioner med stor søgning? Jeg kan komme med et citat fra ministerens artikel om perestrojka: »Alt for meget bestemmes af nogle, der tror, at de ved bedre end dem, det drejer sig om.« Der tales om »åbent netværk« og »småbidder«. Hvorfor så nedlægge uddannelsesinstitutioner, som ud over læreruddannelsen vil kunne tilbyde et varieret udbud af både korte og lange uddannelser? Og sådan kunne vi blive ved. Så vi går skam ind for nytænkning og lytter til alt, hvad der kommer dér.

Til bemærkningen med de evindelige beskyldninger om, at vi gik for sent ind, og at vi gik ind for at redde nogle bestemte seminarier,

osv., vil jeg sige, at vi gik ind for at få de tre seminarier, der uden varsel var kastet på bordet, nemlig Esbjerg, Blaagaard og Marselisborg, ud af forliget. Vi ville forsøge at indgå i drøftelser med forligspartierne for at undgå, at der blev foretaget en af uddannelseshistoriens største fadæser. Og det var vist også i sidste time, at der blev snakket lidt om nogle juridiske og økonomiske konsekvenser, som regeringen nu måske har reddet sig ud af.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg undrede mig over, at Venstres ordfører kun hæftede sig ved de seks lærerseminarier. Er Venstres ordfører overhovedet ikke klar over, at den beslutning, som Folketinget nu skrider til, faktisk også betyder, at 4 velfungerende børnehave- og fritidspædagogseminarier bliver berørt, enten ved sammenlægninger eller ved direkte nedlæggelse?

Mange har været inde på, at det er næsten umuligt at se fornuften i dette forslag, men fornuften forsvinder aldeles af nethinden, når det drejer sig om børnehave- og fritidspædagogseminarier, al den stund der faktisk er brug for børnehave- og fritidspædagoger i mange kommuner. Kommunernes Landsforening har været med i et kvalificeret prognosearbejde, som viser, at der er behov for flere uddannede pædagoger. Prognosen viser, at hvis vi havde beholdt uddannelseskapaleten på 1988-niveau, havde der manglet 4.000 pædagoger i 1989, stigende til vistnok 5.000 de efterfølgende år.

Så fornuften i dette forslag er absolut ikke til at få øje på, hverken når det drejer sig om lærerseminarier, eller når det drejer sig om børnehave- og fritidspædagogseminarier.

(Kort bemærkning).

Anna-Marie Hansen (S):

Jeg har lige endnu en kommentar til fru Hanne Severinsen, som gav den oplysning, at vi har en undervisningsminister, der ønsker tingene til debat. Så vil jeg kort fastslå, at når ting skal til debat, skal der både være nogle, der siger noget, og nogle, der hører efter noget af det, der bliver sagt. I den forbindelse vil jeg spørge, om de studerende på seminarierne er blevet hørt med hensyn til konsekvenserne af lovforslaget. Hvordan forestiller man sig at de institutioner,